

ruske prevode nekaterih slovenskih pesmi, in sicer Simona Jenka, Aškerca, Otona Zupančiča in Ivana Cankarja.

„**Knajpovec**“. — Izhaja zadnji dan vsakega meseca v zvezkih, obsežnih 16 strani. Glavni urednik J. Okič-Jereb, ravnatelj Knajpovega zdravilišča v Krapini. — Izdaja ga založnica „Goriška tiskarna“ A. Gabršček v Gorici. Letna naročnina 2 K.

„**Slavisches Echo**“, Organ für Politik, Volkswirtschaft, Wissenschaft und Kunst. Ta na Dunaju izhajajoči, za pravice slovanskih narodov potegujoči se časopis je stopil v četrti letnik. Naročnina znaša za celo leto 8 K, za pol leta 4 K in za četrt leta 2 K. Uredništvo in upravnništvo: Wien, IX/4, Lustkandlgasse 32.

Zapadnočeški umetniški- obrtni muzej kral. mesta Plzni je priredil v juniju in juliju razstavo umetnih vezenin, čipk, krojev in podobnih predmetov. Zastopani so bili vsi slovanski narodi, med njimi jako častno tudi Slovenci po zaslugi gospé F. Tavčarjeve in gdč. M. Wessnerjeve. *Janko Pretnar.*

Število v Rusiji tiskanih knjig. Ako se sme po številu knjig, ki se tiskajo v kakem jeziku, sklepati o kulturni stopnji dotičnega naroda — in to se nemara sme — potem se mora reči, da so Rusi v zadnjih letih v kulturi skokoma napredovali. Leta 1887. se je tiskalo na Ruskem vsega skup nekaj nad 18½ milijona izvodov knjig. Leta 1888. je padlo to število za več nego en milijon, a je poskočilo leta 1889. spet na 18.800.000 eksemplarjev. Leta 1890. je število tiskanih knjig zopet nekoliko nazadovalo, a leta 1891. je naraslo na 23 milijonov. Leta 1895. se je tiskalo že 35½ milijona eksemplarjev, tri leta pozneje že 44½ milijona, leta 1901. pa je znašalo število tiskanih knjig v Rusiji 58.529.480. Kako ogromna števila bi se pokazala šele, ako bi bilo šolstvo v Rusiji tako razvito, kakor bi bilo želeti! Vsekakor so že gorenje številke dokaz za to, kako velikansko kulturno moč združuje v sebi mogočna slovanska država. —a—

Pod naslovom „La coéducation des sexes“ prinaša pariška „La Revue“ odgovore različnih vseučiliških profesorjev na sledeči dve vprašanji, kateri jim je stavilo uredništvo „Revije“:

1. Kako mislite o skupni vzgoji obeh spolov na vseučiliščih?
2. Kaki so rezultati vseučiliških študij pri ženi, bodisi pri izpitih, bodisi v praktičnem življenju.

Na prvo vprašanje so vsi profesorji odgovorili, da prisotnost slušateljic jako blagodejno vpliva na oba spola in da je bilo povsod dosedanje medsebojno razmerje in občevanje vzgledno. Na drugo vprašanje je večina profesorjev odgovorila jako nedoločno, češ, da nimajo dosti izkušenj. Strinjajo pa se v tem, da so slušateljice veliko bolj pazljive in marljive ter tudi za izkušnje bolj pripravljene nego so moški.

Uredništvo „Revije“ je napotilo do teh dveh vprašanj sedanje gibanje v Ameriki, ki meri na to, da se ženskam zabrani obiskovati univerze. Kakor je znano, je bila Amerika prva, ki je dovolila študirati ženskam na vseučiliščih (že l. 1833.), in čudno je, da se je ravno v Ameriki najprej pojavila reakcija.

Janko Pretnar.

